

ΑΝΤΙ ΕΣΕΙΣ

ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΟΥΣ

Ο Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ στο περιώνυμο -πλέον- τέταρτο συνέδριο πλην των, κατά Γιαννόπουλο, αμπελοφιλοσοφιών, που εξεστύμωσε, διάνθισε την εισήγησή του με αναφορές στον μαρξισμό, την αισθητική κ.λπ., ώστε να πείσει τους εξημμένους συνέδρους για το αναγκαστικό των Ακημάκηδων. Νομίζω πως το κείμενο που εξεφώνησε ο προειρημένος ανήρ μπορεί να συστοιχηθεί με τις καλύτερες στιγμές των άλλων γνωστών αφραικών ρητόρων της πολιτικής σκηνής μας.

ΕΠΙ 75 ΛΕΠΤΑ -ήτοι επί μιάμιση ώρα- ακούγαμε τον Μαρατ του ΠΑΣΟΚ να φθέγγεται άρες-μάρες για να πει τι; -Ψηφίζω Άκη. Προφανώς, ως άψογος χρήστης του ψυχολογικού πολέμου επέβαλε στους συνέδρους το μαρτύριο της λαλιωτικής αδολεσχίας -κίτι σαν το κινέζικο μαρτύριο της σταγόνας- ώστε στο τέλος ν' αναφωνήσουν «έλεος θα κάνουμε ό,τι πεις». Εγώ πάντως, ο αθώος και άφρονος πολίτης, όταν σκέφτομαι ότι τοιοῦτος ανήρ με τοιοῦτον λόγον -άρα και σκέψη- διαχειρίζεται από το συμπετυκνωμένο σαν γάλα εβιατορέ υπερευποουργείο του τα τρισεκατομύρια των επενδύσεων του πακέτου Ντελόρ, το αεροδρόμιο κι όλα τα έργα-μαμούθ που τα διαπλεκόμενα εκκολιπτούν, με καταλαμβάνει σκοποδίνη. Και βεβαίως θα μου πείτε πως έτσι μιλάνε στο ΠΑΣΟΚ. Και θα συμφωνήσω ασμένως. Όμως τις αναφορές στην αισθητική τι τις ήθελε, όταν ο ίδιος ξετίναζε έναν-έναν τους κανόνες της δικανικής τέχνης;

ΔΙΟΤΙ ΠΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ και πού ελληνικά πέρα από τα Εκβάτανα και από τα Σαμόατα -ακόμη παρά πέρα, θα με αντικρούσετε. Τι «μνήμη του μέλλοντος» και τι «ΠΑΣΟΚ του μέλλοντος μας» εφθέγγετο ο λαλιώτατος Λαλιώτης για να συγκινήσει σαββοπουλιστή τους συνέδρους, τι μακροπερίοδο λόγο άνευ ρήματος εστηρίζε ο πολίτης, τι δευτερεύουσες συνέπλεκε άνευ κυρίας ο κύριος κλπ.

Πάντως το σουξέ του ήταν το «ΠΑΣΟΚ του Μέλλοντός μας» το οποίο όφειλαν οι κορυβαντιώντες σύντροφοι να χορέψουν, πλην δεν ευδοκίμησε, εφόσον ο Σημίτης επέμεινε σ' άλλο σκοπό.

ΓΙΑ ΝΑ ΣΟΒΑΡΕΥΤΟΥΜΕ όμως, το τέταρτο συνέδριο κατάφερε, έστω και μέσα από απίστευτες μικροκομματικές ίντριγκες ή προσωπικούς διαγωνισμούς, να δώσει σοβαρότατο πολιτικό μήνυμα και να διεκπεραιώσει πρωτοφανείς, για ελληνικό κομματικό οργανισμό, διαδικασίες.

Ο ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΣ πλέον του ΠΑΣΟΚ κ. Σημίτης, για δεύτερη φορά απολαμβάνοντας ειρφαίς λαϊκής υποστήριξης, έχει στα χέρια του όλες τις δυνατότητες ώστε ν' αναστρέψει την κατιούσα στην οποία έχει εισέλθει ο τόπος: ν' αντιμετωπίσει δυναμικά το εξωτερικό χρέος, την καλπάζουσα ανεργία, την έλλειψη παραγωγικών επενδύσεων, την αβελτηρία της δημόσιας διοίκησης, τα αυξανόμενα παιχνίδια των ΗΠΑ και της Τουρκίας, το δυσάρεστο έως αρνητικό κλίμα που αντιμετωπίζει η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση (θημηθείτε τ' ακουστικά του κ. Μέτζορ). Κυρίως όμως έχει ν' ανατρέψει αυτό το περίεργο ίζημα της ρασιτώνης και της αθυμίας που χαρακτηρίζει τις μέρες που ζούμε. Να εμπνεύσει δηλαδή ένα λαό που έμαθε να μην αντιδρά και ν' αποδέχεται παθητικά τα οποία ερεθίσματα, αρκούμενος σε ανέμπνευστα πράγματα.

ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΑ τέλος του συνεδρίου, υπήρξε η νηφάλια πολιτική παρουσία και θετική επίδραση του Γιώργου Παπανδρέου, ο οποίος κράτησε αποστάσεις και από λαϊκιστικές κορώνες και από περιωπούδιαστα ξύλινα επιχειρήματα. Γιατί, εν τέλει, αυτό που πρόβει να ενδιαφέρει τους πάντες δεν είναι το ΠΑΣΟΚ του μέλλοντός τους αλλά το παρόν και το μέλλον- του δύστηνου τόπου μας.

Μάνος Στεφανίδης

ΤΟ ΕΤΕΡΟΝ ΗΜΙΣΥ

Το σύνθημα ήταν «ενότητα» και το συμπέρασμα ήταν η νίκη του ΠΑΣΟΚ. Απλοϊκά κατασκευάσματα για τα οποία όμως κανείς δεν χρωμένεται.

Το βασικό συμπέρασμα είναι ότι επικράτησε η λογική διατήρηση των κοινών κατακτήσεων των περισσότερων. Είναι δε παράδοξο πως η πλειοψηφία δεν ήταν μεγαλύτερη εφόσον υπάρχουν τέτοια ζωτικά διακυβεύματα.

Το παράλληλο συμπέρασμα είναι ότι ο Κ. Σημίτης πράγματι θα βρεθεί αντιμέτωπος με το μισό ΠΑΣΟΚ. Αυτό το μισό που είχε εύστοχο επισημάνει ο Άκης προ ημερών και που κανένας φλογερός περί ενότητας ούτε του ίδιου του Άκη επινίκειος δεν μπορεί να απαλείψει.

Σ. Κ.

ΠΡΩΩΡΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ;

Υπάρχουν πολλοί λόγοι, που πιθανότατα θα πείσουν τον πρωθυπουργό να εξαγγείλει πρόωρες εκλογές πριν τον Οκτώβριο.

Δύο υποκειμενικοί:

1. Αιφνιδιασμός των αντιπάλων, παρά την προκλητική τους αιτίαση για εκλογές εδώ και τώρα, ιδίως της καθηλωμένης λόγω Έρεβτ Ν.Δ.

2. Πανίσχυρος τώρα ο Σημίτης; παραγεμισμένος ξανά με την λαϊκή ευφορία, όπως και πριν τα Ύμια.

Και τρεις αντικειμενικοί:

1. Μεσολαβεί τώρα το νεκρό «κουφό» και λοκαίρι και τα μπάνια του λαού, που πράγματι θα περιορίσουν στο έπακρο τις επιχθείς ροισφετολογικές απαιτήσεις για παροχές.

2. Δυνατότητα τέρπειας δυναμικής, χωρίς εκλογικές διακοπές για τη σύγκλιση, ως τις παρυφές του 2001, οπότε και υπάρχει πιθανότητα να μπει η Ελλάδα στην ΟΝΕ, αν όλα πάνε καλά. Διαφορετικά, οι εκλογές στο τέλος του 1997 κόβουν ψυχολογικά και τεχνικά στη μέση την τετραετία, με επώδυνη ανασχεση της σύγκλισης.

3. Τελευταία ευκαιρία για να λυθεί απόσποπα το Μακεδονικό μέσα στο 1996, με εξέλιξη που αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη δυνατότητα ισόροπης ρύθμισης των ελληνοτουρκικών.

Σ. Σ.

1996